

(znan), očuvati (obvarovati), posvedočen (dokazan), izbacnjenje (izobčenje), osobito (zlasti), pregovarjanje (dogovarjanje), Edlingeri (Edlingerji), ujedinenje (zedinjenje), pojačanje (okrepitev), prilično (približno), gramoten (pristavlja po nepotrebnem v oklepaj za: pismen, kakor grajanski pri državljanski), po hrvatskem je napravljen tudi dožd (nam. dož), po nemškem misel-vodilja, novota je pa res za vsakogar novost. Delo zaključuje razen stvarnega kazala še kratek pregled najznamenitejših predstavnikov v književnosti našega pravoznanstva ter seznam najvažnejših uporabljenih del, med katerimi pa pogrešam n. pr. študije graškega profesorja F. Byloffa o alpskih čarovniških procesih. Pričakoval bi opozorila na vinogorske taidinge v Žitari vesi, ki obsegajo razdobje med l. 1444—1607 in ki jih je deloma priobčil Mell v Carinthiji (1913, str. 157—162); v tekstu pa bi razen suhe omembe bila umestna tudi primerjava teh gorskih pravnih z ostalimi po slovenskem ozemlju. Tudi mi želimo, da bi se izpolnile piščeve želje, da bi njivo, ki jo je on kot trdo ledino z velikim trudom in nemajhno ljubeznijo v svojih številnih pravnozgodovinskih študijah s tako lepim uspehom začel obdelovati, še naprej preoravali znanstveni delavci, da bo čim prej rodila polni svoj sad.

Jos. Mal

Angjeo Uvodić, Andrija Medulić, nazvan Schiavone, dalmatinski slikar XVI. stoljeća. Izdanje Galerije umjetnina Primorske banovine, Split 1934, sv. III.

Izmed mnogih Schiavonov, ki so se vpletli v zgodovino italijanskega, posebno benečanskega slikarstva, nobeden ne presega slovanskega Tintoretta, Dalmatinca Andreja Medulića, Meldole-Schiavona. Njegov razcvet spada v sredo XVI. stoletja. Njegova umetnostna domovina so Benetke, njegov talent je tako izrazito slikarski, da se uvršča poleg viškov beneškega oljnega slikarstva Tiziana in Tintoretta. Ta dva in P. Veronese ter duhoviti Pietro Aretino predstavljajo krog, v katerem je deloval in se razvijal. Po svoji umetnosti se je na višku svojega delovanja po zunanji spretnosti pa tudi po duhu približal največjima sodobnikoma Tizianu in Tintoretu, s katerima so njegova dela pogosto zamenjavali. S Tintoretom je tudi skupno deloval. Baročni pisatelji so ga slavili z največjimi naslovi.

Za dalmatinsko umetnost XV. in XVI. stol. je značilno ozko sodelovanje dalmatinskih umetnikov slovanskega rodu z italijanskimi. Enega viškov tega sodelovanja predstavlja Andrej Medulić, ki je umrl v Benetkah l. 1563. Umetnostna galerija Primorske banovine je storila dobro delo, da je izdala njegovo delo v dobrih slikah, ki jim je dodano za ta namen popolnoma ustrezno besedilo. Pisatelju, A. Uvodiću moramo šteti v dobro, da se je odrekel znanstvenemu aparatu in to, kar je o tem slikarju posnel po tuji in domači literaturi, razumljivo in spretno povedal po hrvatsko. Dobro klišeje si je izposodil iz knjige gospe Lili Fröhlich-Bum, ki je napisala o Meduliću eno najpopolnejših študij.

Frst.